

der foreligger loblig vedtagne Bevillinger. Jeg vil helt igennem tage Gennemsnittet af disse 5 Aar til Basis for Sammenligningen med Forholdene nu. Vi ville da først kaste et Blik paa Indtægterne og derefter paa Udgifterne.

Naar man gennemløber hele Indtægts-siden paa vort Budget, vil enhver, som har lidt Kendskab dertil, vide, at der kun er en Gruppe af Indtægter, gennem hvilke der kan paaregnes en jævn, stadig Stigning af Indkomsterne, og det er de Indtægtskilder, der ere samlede paa § 5 under Navn af „indirekte Afgifter“. Alle øvrige Indtægter i Finansloven ere dels enten stationære, eller for saa vidt de lejlighedsvis give nogen stigende Indtægt, er det rent springende og tilfældigt; det sker lige saa hyppigt, at de give mindre, som at de give mere. Der er saaledes Domæneindtægterne. For en halv Snes Aar siden gav de ca. 1,200,000 Kr., saa sank de i Løbet af nogle Aar til kun det halve. Nu ere de atter stegne til 900,000 Kr.; men det er klart, at nogen Indtægtsforøgelse af Betydning kunne vi ikke paaregne der. Det samme gælder Jærnbanerne. Indtægten heraf sank i 1887—88 til kun at være $1\frac{3}{4}$ Million, eller lidt over 1 pCt. af den i dem anbragte Kapital. Derefter er den atter stegen noget, og har i de sidste 3 Aar gennemsnitlig udgjort $1\frac{3}{4}$ pCt. Paa det nu foreliggende Finanslovsforslag er der beregnet noget over 3 Mill. Jærnbanerne ere imidlertid ikke noget Aktiv, fra hvilket vi kunne regne paa nogen regelmæssig eller væsentlig Stigning af Indtægterne. Det beror for en stor Del paa den almindelige økonomiske Tilstand, om de give lidt mere eller mindre i Udbytte. Hvad dernæst angaar de direkte Skatter, ere de næsten alle sammen stationære. Gammel-skatten giver sine 5 Mill., Land- og Vigningskatten sine 2 Mill.; det er ganske stabilt. Kun Bygningskatten er jævnt stigende med omtrent 60,000 Kr. om Aaret. Klasse-lotteriet anslaaes nu til 1 Mill.; mere vil det ikke give, med mindre vi foretage en ny Udvidelse. Saa er der Rente af Kassebeholdningen. Vi vide, at Kassebeholdningen er gaaet overordentlig stærkt nedad, og den giver følgende nu en langt mindre Rente end for 5 eller 10 Aar siden. I Aarene 1880—85 gav den omtrent 1,300,000 Kr. i aarligt Gennemsnit; i de næste 5 Aar steg Udbyttet til over 2 Mill., hvori dog er indbefattet ikke blot de egentlige Renter, men ogsaa Kurs-avancer. Nu derimod paaregnes det kun, at vi der kunne faa en Indtægt af 100,000 Kr., idet den rentebærende Del af Kassebeholdningen ved dette Finansaars Slutning vil

være gaaet ned til 5 Mill. Altsaa i alt dette er der intet, hvorfra vi med Sikkerhed kunde vente nogen væsentlig Stigning. Jeg kommer saa til de indirekte Afgifter. Der er først og fremmest Stempelafgiften. Den stiger ikke. I Jemaaret 1880—85 var Indtægten deraf $2\frac{3}{4}$ Mill. Derfra er den gaaet ned til omtrent 2,600,000 Kr., hvorpaa den har staaet fast i de senere Aar. Indtægten af Arveafgiften svinger noget op over og ned under 1,200,000 Kr., men nogen regelmæssig Stigning er der ikke. Indtægten af Ejendomsoverdragelser har været noget i Nedgang, og Indtægten af de to Afgifter tilsammen, Arveafgiften og Afgiften af Ejendomsoverdragelser, er omtrent stabil. Endnu have vi ikke fundet nogen Kilde til Indtægtsforøgelse. Tilbage staar nu kun Indførjæstolden og de to Afgifter paa Brændevin og paa Ol.

Jeg vil først sige et Par Ord om Skatten. Denne ny Skat figurerer jo i Aar første Gang paa Budgettet. Jeg kan ikke andet end fremhæve, at det finansielle Resultat ganske stemmer med det, jeg under Behandlingen af Skatloven gjorde gældende vilde indtræde. Jeg fastholdt, at der ingen Tvivl kunde være om, at en Skat af en saa overordentlig Størrelse vilde medføre en meget betydelig Nedgang i Forbruget, selv om det er sandsynligt, at Forbruget senere hen atter vil stige og dermed igen Skatteudbyttet. Man beregnede fra Regeringens Side, at der vilde blive et Forbrug af 600,000 Td., hvorved man fik en Indtægt af 4,200,000 Kr. Det viser sig imidlertid, at Skatten kun har indbragt 3,400,000 Kr., hvilket omtrent svarer til et Forbrug af 485,000 Td. Hvor stort nu Forbruget i Virkeligheden har været, inden Skatten blev paalagt, har jeg ikke nøjagtigt Kendskab til; saa vidt jeg ved, har Ministeriet gennem sine Embedsmænd ladet afkræve Bryggerierne Oplysninger om Afsetningen i det sidst foregaaende Aar, men jeg tender ikke Resultatet af disse Undersøgelser. Jeg kan kun henholde mig til Udtalelser fra forskellige af de større Bryggerier, hvoraf man synes i hvert Fald at maatte regne, at Forbruget af bajerff Ol gennemgaaende er gaaet ned med 25 pCt. Afsetningen for de største Bryggerier her i Byen, for dem, som levere det bedste Produkt, og hvis Afsetning maa antages at være mest sikret, er gaaet ned, for det enes Bedkommende med 20—25 pCt. og for det andets Bedkommende vistnok endog med 35 pCt. Jeg antager, at naar man regner, at der i det hele har været en Nedgang af 25 pCt., er det ikke for meget sagt. Det vil altsaa svare til en Formindstelse i Forbruget af